LEIFUR.

I. ÁRG. WINNIPEG 28. DESEMBER 1883. NO. 34.

Ef þjer viljið fá vel teknar myndir þá gleymið ekki, I. Bennetto & Co. skara fram úr öðrum.

Kveðja.

Með beztu heillaóskum til allra kaupenda og styrktarmanna Leifs kveður hann þá á þessu gamla ári og með stöðugu trausti og sterkri von um að þeir ekki bregðist honum í tryggðum framvegis en sjái heldur allt hvað þeir geta til að fjölga lesöndunum, þá byrjar hann hið nýja ár með föstum ásetning um stöðugt framhald ekki að eins til loka þessa árgangs heldur langa tíð lengur; það er sagt að vonin láti sjer ekki til skammar verða, og nú treysti jeg því kæru landar að þjer yður til sóma en Leifi til eflingar látið máltæki þetta að sannmæli verða.

Ritstj.

FRJETTIR ÚTLENDAR.

Patrick O'Donnel, sem varð banamaður Careys síðastliðinn júlí, lauk nú lífi sínu hinn 17. þ. m. Eins og til var getið fjekk hann enga vægð, því dómarinn álcit hann hafa úthellt blóði Careys af ásettu ráði. Nokkrum dögum fyrir aftökuna meðkenndi O'Donnell, að hann tilheyrði flokki þeim, sem kallar sig „ósigrandi", sagði hann bróður sínum frá því, sem þegar skýrði yfirvöldunum frá, hvað bróðir sinn hefði sagt sjer, sem var það: að allur auður Lundúna skyldi ekki koma sjer til að rjúfa tryggðir við fjelaga sína og koma upp um þá, hann kvaðst ekki iðrast eptir, að hafa orðið banamaður Careys. — Hinir írsku samsærismenn, sem eru í Bandaríkjunum, eru ákaflega reiðir og kveða upp dóm yfir stjórn Breta, segja þeir að þetta hafi verið morð en ekki rjettileg hegning og eru þeir sárir við forseta ríkisins fyrir það að hann skyldi ekki skerast í leikinn, og eggja þeir án afláts til ófriðar og stríðs. Hinir „ósigrandi" hafa víst í hyggju að hefna O'Donnels, hafa þeir (að menn halda) ritað brjef það er borgargreifinn í Lundúnum fjekk þann 18. þ. m. þess efnis, að innan skamms skyldi Lundúnabrúin og hið mikla fangahús „Newgate prison" verða sprengd í lopt upp, og var settur vörður um brúna og fangahúsið, til að koma í veg fyrir slys, ef mögulegt væri. Þar eð O'Donnell var borgari Bandaríkjanna, er búizt við að út af þessu risi mál og má ske óeyrðir, að minnsta kosti gjöra Írar sitt til, að koma illu á stað, og ef Bandaríkjastjórn lítur nokkuð til þess, er Írar segja, er ekki gott að segja hvar það endar, þó ólíklegt sje, að út af því risi stríð en fari svo, þá fær hið nýmyndaða „friðar fjelag" í Bandaríkjunum tækifæri til að reyna sig og stilla til friðar.

— Ekki lítur friðlega út á Egyptalandi, frjett sú er kom fyrir skömmu frá Kairo, að El Mahdi væri yfirunnin, er sagt að sje órjett; eptir síðustu frjettum virðist heldur sem hann sje í uppgangi og að áhangendur hans fjölgi en fækki ekki. Þann 9. þ. m., fóru 800 egyptskir hermenn frá Suakim og ætluðu vestur yfir eyðimörkina til Berber við Níl, höfðu þeir vopn sín öll og byssur bundnar í bagga, sem úlfaldar báru, og gengu þeir svo lausir með, en er þeir voru komnir 30 mílur frá Suakim vissu þeir eigi fyr en 5000 vopnaðir Bedúinar rjeðust á þá og æptu í sífellu: „gángið í lið með oss og drepum hina kristnu hunda frá Kairo", fyrirstaða var þar engin og fjellu Egyptar í hrönnum, margir þeirra fórnuðu upp höndum og gengu svo í flokk El Mahdi. Er sagt að Egyptar sje nú farnir að trúa því, að hann sje sá rjetti og sanni spámaður, og að þeir sje reiðubúnir að taka hann sem stjórnara, þar þeir daglega sjá hvað lið hans fjölgar og hversu hægt honum veitir að yfirstíga alla óvini sína. Flokkur af Aröbum situr um Suakim og senda þeir skothríð á bæinn svo að segja hvíldarlaust, en hingað til hafa þeir ekkert áunnið og engan skaða gjört. Brezkir hershöfðingjar sem eru í Suakim hafa optar en einusinni farið með herflokka og rekið uppreistarmennina á flótta, en hafa ekki skeytt um að handtaka þá, eða elta þá lengi, hafa þeir því snúið aptur, jafnskjótt og Bretar hafa snúið að þeim bakinu. Tyrkir hafa beðið Breta um leyfi að setja nokkur af herskipum sínum í Rauðahafið, og var þeim veitt það með því skilyrði að þeir væru með en ekki mót Bretum og skipum þeirra. Í Tunis og Alzír eru töluverðar æsingar meðal innlendra manna, og er sagt að þeir sje farnir að trúa El Mahdi og þeir muni fúsir að gefa sig á vald hans. Egyptar hafa að nýju sent bænarskrá til Breta um liðveizlu, og er mikið talað um að gjöra landið að eign Breta, þykir mörgum það ráðlegra, þar Bretar yrðu þá skyldir að verja þá fyrir árásum El Mahdi og allra annara flokka, en hvort nokkuð verður af því er enn óvíst.

— Spánverjar eru hræddir um að áður langt líði komi fyrir uppreistir hermanna líkar og síðast liðið sumar, er það fyrir þær orsakir, að Sagasta er sem nokkurs konar milligöngumaður meðal ráðgjafa, og heldur þeim frá óeyrðum, og ef honum tekst að halda þeim í skefjum, er búist við að vinstri menn sitji að völdum nokkrum mánuðum lengur, og fari svo má telja vísar uppreistir hermannanna. Það er álitið sem sönnun fyrir því að þjóðverjar vilji Spánverja sjer vinveitta, að áður krónprinzinn fór frá Madrid, gaf hann æðsta ráðgjafanum heiðursmerkið „svörtu örnina", og er það í fyrsta skipti að spánverskur maður hefir verið sæmdur þessu heiðursmerki. Áður krónprinzinn fór af stað, heimsóttu hinir þýzku frjettaritarar Alfons konung, ræddi hann við þá í hálfan kl. tíma, sagði hann þeim meðal annars að hann væri eigi alls kostar ánægður með hermenn sína, sagði hann að óneitanlegt væri að þeir væri óviðjafnanlegir með að gjöra snögg áhlaup, en að halda þeim aptur og í skefjum þegar áþyrfti að halda væri ekki gott. „Á þeim 9 árum, sem jeg hefi verið á Spáni" sagði hann, „hafa verið gjörðar miklar breytingar, og ýmsu hrundið í lag, en þó er mikið eptir, sem nauðsynlegt er að breytist. Hinar góðu viðtökur, er Spánverjar veittu krónprinz þjóðverja, eru að nokkru leyti að þakka ferð minni til Parísar, því eptir það snerust jafnvel „Republic" flokkurinn á mitt mál, og unnu Frakkar mjer mikið gagn með uppþotinu í París".

— Frá Frakka og Kína viðureigninni í Annam frjettist ekkert greinilegt, þeir eiga í ýmsum smá áhlaupum og orustum en engum verulegum stórræðum en sem komið er. Þann 7. þ. m. gjörðu Frakkar áhlaup mikið á bæinn Sontay, fengu þeir harða móttöku, en eptir langa kviðu hertóku Frakkar virki nokkur umhverfis bæinn, þar fjellu um daginn 1000 Kínar og yfir 200 Frakkar. Heyrst hefir að Kínar hafi um síðir afráðið að hlýða dómi Breta, ef þeir fást til að gjöra samninga milli þeirra og Frakka, svo en þá er mögulegt að friður komist á ef Frakkar vilja slaka til.

Frakkar þurfa víða við að koma, þeir eru sömuleiðis óeyrðarseggir og fer þeim stórlega fram í þeirri list. Þeim nægir ekki að eiga í orustum við Kína, heldur þurfa þeir að seilast suður fyrir Afríku, til eyjarinnar Madagaskar, og hleypa þar öllu í uppnám og stjórnleysi. Vilja þeir ná völdum yfir parti af eyjunni og spara ekkert, sem að því lýtur. Fyrir stuttu fóru þeir á land nálægt þorpinu Vohemar, brendu þeir það til kaldra kola og eyðilögðu töluvert af eignum Breta, þrátt fyrir það að hinn brezki fáni blakti á stöng yfir eignum þeirra, og er líklegt að þeir fái að borga það fullu verði.

— Hroðalegur fellibylur æddi yfir svartahafið þann 19. þ. m. heil þorp hrundu því ekkert sem í vegi var stóðst of veðrið og varð fólkið undir öllum rústunum svo hundruðum skipti. Í þorpinu Abad nemur skaði á eignum meira en ¼ úr milíón rúblum. Sex skip með 100 farþegja auk alls varnings týndust með öllu saman, 15 strandskip með 200 sjómenn voru drifin á land og brotnuðu öll og allir mennirnir týndust. Haldið er að yfir 1000 manns hafi farist.

FRÁ BANDARÍKJUM.

Enn sem komið er hefir ekkert verið framkvæmt á þingi Bandaríkjanna, en óteljandi margar uppástungur um breytingar, er búið að leggja fyrir það, mánudaginn 10. þ. m. var lögð fram uppástunga um breytingu landlaganna, því þau þykja eigi vera góð fremur en hjer megin línunnar. Þá var og lagt fram frumvarp til laga viðvíkjandi járnbrautum, þannig að koma í veg fyrir að járnbrautafjelög gjöri mannamun með vöruflutninga eins og nú á sjer stað enn fremur vill þingið koma í veg fyrir að fjelögin hafi framvegis jafn margar vörutegundir með mismunandi verði því slíkt virðist óþarfi og er auðsætt að það er beinlínis í eigingjörnum til gangi. Sama dag var og beðið um að af má landstyrk er ýmsum járnbrautum hafði verið veittur fyrir nokkrum árum, Enn fremur var beðið að afmá tollinn á akuryrkju verkfærum og salti. Beðið um 6 milionir doll. af opinberu fje til umbóta á Mississippi fljótinu. Beðið um 25 miljónir doll. sem árlegan styrk til skóla og stofnunar á póst hraðfrjettaþræði.

— Föstudaginn þann 14. kom Herra Washburn einn af þingmönnum Minnesota með þá uppástungu að sameinaðir væru Chippewa-Indíanarnir í Minnesota, og Chippewa-Indíanarnir, sem halda til nálægt Turtle Mountains í Dakota og að þeir yrðu fluttir á afskekktan stað. Einnig vill hann að stjórnin semji við Rauðavatns-Indíana og fái þá til að eptirláta stjórninni land sitt þar fyrir sanngjarna borgun.

Lýðstjórnarflokkrinn hefir ásett sjer að næsti forseti ríkisins skuli vera úr þeirra flokki og ætla þeir að gjöra sitt ýtrasta til að fá því framgengt. Þann 12. þ. m. var haldinn fundur í Washington því viðvíkjandi, kom öllum ásamt um hvað nauðsynlegt væri fyrir þá að sameina krapta sína og vinna kappsamlega ef þeir ættu að sigra. Á fundinum var kosin 5 manna nefnd, sem ráða skyldi fundahöldum, og öllu viðvíkjandi þessu máli. Á fundinum var ákveðið að aðalfundurinn skyldi haldinn í Chicago 3. júní næstkomandi, skulu þar mæta sendimenn úr öllum fylkjum ríkisins og komast að einhverri niðurstöðu í málinu.

— Minnesota osta- og smjörgjörðarfjelagið hafði fund mikinn fyrir stuttu, var fundurinn

E. Dalsteð, sem
1883.
EINSSON,
lm,
riðrikssyni, Ross
Lindal, Notre
Kostar $1.
r. þá notið öll
afnfrægi skegg-
sjer að raka
cent. Komið
tta góðfúglynda
ent.
ræti nr. 554.
14. des.
lega unga
fámennu tjel-
kifæri til W. H.
OWE
DIR.
sem optast vora
og leyfum
ir fá eigi betur
ofur vorar eru á
um. 2. nóv.
ORE.
r af alls konar
TÆRD.
VETLINGA.
REPT OG DUKA.
NÆRFÖT.
margar teg-
di, einkar vel
orgu tegundir af
ir lægra verð en
kaupabúðum
ðar eigin augum.
tt er vestanvert
Queen Street.
fuinu:
RE.
thvað í þessari
við afhendingar-
ssa auglýsingu.
30. nóv.
rt
skófatnað skuluð
mikla skófata
okt.
fyrir lága rentu,
ýrt og með góð-
alst. 7. sept.
RDON.
og erindsrekar
ng og James Sts.
MAN.
B. GORDON.
FUR,
Europu.sölul. ⅓
rgðarmaður:
n.
IAN,
E ST. WEST.

mjög fjölsóttar og var rætt um fjárhag fjelagsins. Fjelag þetta er í uppgangi miklum sem auðsætt er af því, að árið 1880, var ekki eitt ost- eða smjörgjörðarhús í fylkinu, en nú eru þau yfir 70 og fjölga óðum. Fjelagið gjörir sitt ýtrasta í að benda bændum á hve mikið heppilegra sje fyrir þá að stunda griparækt meira en þeir gjöra, og sýna þeim fram á, að hveiti varla borgi kostnað, auk heldur að þeir græði á því; þykir þeim það fullsannað að suðurhluti Minnesota verði aldrei arðberandi sem hveitiland en ágætlega fallið til griparæktar, og eggjar það bændur á að stunda hana og hafa sem flestar kýr. Það má telja fjelaginu til gildis að það kaupir rjómann að bændum, og er það eigi lítill sparnaður fyrir þá. Til þess að hver og einn fái rjetta vigt á smjörinu úr rjóma sínum er hann skekinn sjerstaklega í fyrsta skipti og smjörið vegið, en eptir það er það ekki gjört. Smjör það, er fjelagið hefir búið til á síðastliðnu ári, er virt á 5,300,000 doll., með því að pundið sje virt 30 cent. Þykir það góð verzlun þegar athugað er hvað fjelagið er ungt, og vonast þeir eptir að næsta ár verði verzlunin langtum meiri. Ef bændur fást til að hætta við hveitirækt og stunda griparækt, þykir þeim víst að innan fárra ára standi Minnesota fremst í flokki í smjör og ostagjörð, og skorar fjelagið á bændur að styðja til þess af öllum kroptum, þar þeir ættu að vera sannfærðir, án frekari tilrauna, að hveiti borgar sig ekki.

Washington Island 29. nóv. 1883.

Herra ritstjóri „Leifs!“

Washingtoneyjan, eða Potavatomie, sem Indíánar nefna hana, liggur í norðanverðri Green Bay (grænaflóa) liðugar 100 mílur norður frá bænum Green Bay. Sund það, sem skilur eyjuna frá meginlandinu, er hjer um bil 7 mílur þar sem það er mjóst og er sund þetta jafnan kallað Dauðadyr (Deaths door) og ber það nafn með rentu. Meðan rauðir menn byggðu slóðir þessar, var einusinni sem optar óeirðir á milli þeirra innbyrðis; er sagt að annar kynflokkur þeirra hafi flúið undan hinum og leitað út á eyju, en með því bátar þeirra voru lítilfjörlegir og svo líka að ofviðri gjörði á þá, fórust þeir flestir í sundinu; má víða sjá hvar þeir hafa verið jarðaðir, bæði á þessari eyju og einnig á eyju, sem Vetron nefnist og liggur rjett fyrir sunnan Washingtoneyjuna. Síðan að Indíánar fórust í sundinu, hafa nokkrir hvítir menn farizt í því. Sundið er nefnilega illt yfirferðar á vetrum, með því að ísinn liggur þar svo ókyrr; einn dag getur verið sterk brú á sundinu, en næsta dag er það ófært, nema fuglinum fljúgandi, er það þó að eins þegar sunnan- eða austanátt er í vatninu, þá belgist það upp og setur harðan straum í dyrnar úr Lake Michigan inn í Green Bay, sem þá strax brýtur ísinn upp.

Af löndum eru hjer 10 eða 11 fjölskyldur og nokkrir einhleypir menn, mun mega segja að þeim líði vel, að sumir kunni ekki að vera sem bezt ánægðir er vitaskuld, og mun svo víðar vera, en yfir höfuð held jeg að flestir sje ánægðir með kjör sín hjer, enda verður ekki annað sagt, en þetta sje farsælt pláss. Síðan fyrst byggðist, eða rjettara, síðan var farið að yrkja hana — og mun það vera um 16 ár — hefir aldrei verið uppskerubrestur. Hveiti hefir vaxið prýðilega síðan menn fóru að yrkja það, og mun fást af ekrunni að meðaltali 15 — 20 bushels. Heyrzt hefir að einn danskur bóndi, hafi fengið 40 bush. af ekrunni í sumar. Menn eru farnir að sjá og viðurkenna, að því betur sem jörðin er búin undir sáningu, þess meiri verður ágóðinn af vinnunni. Hjer er nóg atvinna allt í kring, ef ekki er annað, þá má allt af fá vinnu við að saga brenni, og er jafnaðarlega borgað $1 — 1.25 fyrir hvert Cord. Sögunarmylna er hjer, sem gefur mörgum atvinnu, er laun við hana frá 20 - 26 doll. auk fæðis um mánuðinn, en þar er mikið farið að ganga á furuskógana, er ekki ólíklegt að hún verði flutt hjeðan bráðum. Af steini er hjeðan flutt svo þúsundum Corda skiptir bæði til bygginga, límgjörðar, og þó mest til að fylla með dokkir. Mest af steini þessum er flutt til Michigan. Það er vanalega borgað 2 doll um daginn við að brjóta upp bjargið, en því miður er fjelag þetta ekki svo efnað sem vera þyrfti, það gengur upp og niður að fá laun sín hjá því, og verður fólk stundum að bíða lengi eptir þeim

Ekkert fríland fæst nú orðið, en nóg, er hjer af speculants-landi, kostar það frá 4 til 5 doll, ekran, og heimilar seljandi sjer mest af timbrinu. Í hin síðastliðin 2 ár hefir land hækkað mjög í verði, að minnsta kosti 100 procent, er það allmikið á svo stuttum tíma.

Þorkell Árnason, er hingað kom frá Íslandi árið 1872, seldi hinn 13. okt. búslóð sína við opinbert uppboð; seinna hefir hann selt bújörð sína (40 ekrur) fyrir 450 doll, landa vorum Einari kaupmanni Bjarnasyni í Milwaukee; er sagt að hann (B.) ætli að flytja sig hingað í vor með hina miklu fjölskyldu sína. Öllum sem kunnugir eru E. B. þykir vænt um að fá hann í fjelagið, því Bjarnason er fjelagsmaður góður, og segjum vjer hann því velkominn!

Næstliðið vor fór hjeðan til Utah Stefán Jónsson, mun hann hafa komið til Ameríku um 1873. Stefán þessi var síðast á Hallfreðarstöðum í Norður-Múlasýslu, hjá Páli Ólafssyni, áður hann flutti vestur. Að Stefán fór að fara í Mormónaríkið kom til af því, að tengdafaðir hans, sem er Norðmaður og stálharður mormóni, fýsti á fund hinna h e l g u ! þar vestra, og fyrir bænir hans og konu sinnar, ljet Stefán tilleiðast að fara með; en frjetzt hefir, að von sje hingað á þeim hjónum aptur, og er sagt að Stefán sje orðinn saddur á lífinu í Utah, og er það auðskilið, að ill líft muni vera innanum Mormóna fyrir þá, sem ekki vilja taka þeirra trú, en það vill hvorki Stefán, nje nokkur annar almennilegur maður.

Hingað hafa komið í sumar beinlínis frá Íslandi: Þorfinnur Þorsteinsson, sonur kaupmanns Þ. Guðmundssonar á Akranesi, hann elskar frelsi og frama og kom hjer vestur að leita að því, sem ekki var auðvelt að finna heima. Sömuleiðis kom Hannes Jónsson af af Eyrarbakka og Jón Jónsson Danielssonar tónskyttu úr Hafnarfirði.

Með beztu kveðju til Leifs og lesenda hans, og óskum góðra framfara til allra landa hjer vestra, er jeg yðar

A. G.

Þann 28. nóv. mánaðar næst liðinn var hastarlega hrifinn burt í fjötur dauðans, bóndinn Magnús Gíslason, liðugra 50 ára. Það skeði þannig: að hann ásamt öðrum Íslendingi, var að höggva niður eykartrje í skógi 5 mílur frá heimili sínu; eykin sem þeir voru að fella klofnaði um leið og hún fjell, og kastaðist við það neðri endi annars klofningsins, svo langt til baka af stofninum að Magnús heitinn, sem stóð fulla tvo faðma í burtu, fjekk högg mikið á bakið og fjell þegar örendur. Líkið var undir eins flutt heim, og má nærri geta hve sorglegt það var, fyrir ekkju hans, að sjá mann sinn fluttann heim á líkbörum, sem fyrir fáum klukku stundum kvaddi hana heill á húfi.

Magnús sál. var fæddur og uppalinn í Bárðardal á Íslandi, og bjó þar allann sinn búskap á Hrappsstöðum. Vorið 1873 flutti hann ásamt fleiri úr sömu sveit til Ameríku, og kom til Milwaukee, Wis.. Þaðan flutti hann í septembermánuði um haustið með fólk sitt, vestur á við, og settist að á meðal Norðmanna skammt frá þorpinu Staughtor, Wis. og dvaldi þar eitt ár, þaðan flutti hann til Shawano County, í sama fylki og átti þar heimili þar til vorið 1877 að hann flutti til Racine Co. Wis. árið eptir eða vorið 1878 flutti hann ásamt fleiri löndum, vestur til Minnesota, og tók sjer þar bújörð í Lincoln County hvar hann hafði nú verið búsettur í full 5 ár. Þeim hjónum varð fjögra barna auðið, tvö af þeim dóu þegar á unga aldri á Íslandi, stúlku 12 ára misstu þau í Wisconsin, hið eina barn þeirra sem eptir lifir er piltur 17 ára gamall.

Magnús heitinu Gíslason ávann sjer álit og hylli allra, sem til hans þekktu, svo vart munu margir af Íslendingum hjer, hafa áunnið sjer slíkt. Hann var siðsamur í framgöngu, hirðu- og umsjónarmaður hinn mesti á heimili, og fyrirmynd annara í búnaði, enda auðgaðist hann ágætlega að fjármunum þenna tíma, sem hann dvaldi hjer í Minnesota. Hann varði fje sínu eins vel og verður fyrir manna sjónum; var ætíð reiðubúinn að rjetta nauðstöddum hjalparhönd, og eins fyrstur manna til að styðja öll fyrirtæki, sem til framfara horfðu.

Magnúsar sál. Gíslasonar er því sárt saknað, ekki einungis af vinum og vandamönnum, heldur einnig af öllum, sem til hans þekktu. Útför hans fram fór þann 3. desember, og voru þar viðstaddir um 80 Íslendingar, sem eflaust báðu í hjarta sínu, hinn framliðna að sofa í friði, og hinni syrgjandi ekkju og syni, huggun, frið og fagnaðar von, um samfund við hann síðar meir.

Jeg enda svo línur þessar með því að segja: að, við fráfall Magnúsar Gíslasonar, höfum vjer misst heiðarlegan og góðann mann, umhyggjusamann húsbónda og bezta fjelagsbróðir.

„Blessuð sje hans minning“.

Ritað 12. desember 1883.

G. S. Sigurðsson.

FRJETTIR FRÁ CANADA.

Nú eru menn að lokum komnir að niðurstöðu með „þrætulands“ málið, þó ekki sje búið að útgjöra neitt um hvert fylkið verður hlutskarpara. Þegar herra Miller kom til Toronto, knúði hann hinn æruverða herra Mowat til að leggja niður vopnin og játa yfirsjón sína í að vilja með ofbeldi draga landspart þenna úr greipum Manitobamanna En sem komið er vita menn eigi hvernig samningarnir milli fylkjanna eru, en eitt er víst og það er, að Mowat hefir mátt láta undan að minnsta kosti að nokkru leyti. Fór hann ásamt Miller til Ottawa á fund stjórnarinnar til að fá hana til að samþykkja samninga þá er gjörðir voru. Er sagt að Mowat hafi lofað að hætta við að halda fram rjetti Ontario til landspartsins, og að hann væri ánægður með að láta leyndarráð Bretastjórnar skera úr þrætunum, það eru því líkindi til að allar deilur milli fylkjanna sjeu úti, og verða þau nú að sætta sig við þann úrskurð, er leyndarráðið gefur. Meðan ekki er víst hvert fylkið fær landið, ætla báðar fylkjastjórnirnar í fjelagi að stjórna landinu og semja lög fyrir íbúa þess, og á að búa svo um hnútana að ekki verði deilur út af því.

— Heyrst hefir að Sir Charles Tupper, sem nú er ráðherra Canada á Englandi, hafi þegar fullgjört verzlunarsamninga milli Frakklands og Canada. Eru það hinir fyrstu verzlunarsamningar, er Canada hefir gjört við Norðurálfuþjóðir, eru það því góðar frjettir fyrir Canadamenn. Hingað til hafa Englendingar gjört alla þess konar samninga, og er það náttúrlegt, þar eð Canada er talið eign Breta, en nú orðið hafa þeir svo lítið að segja í tilliti til stjórnar hjer, að það virðist rjettast að Canadamenn semji sjálfir við aðrar þjóðir um verzlun og samgöngur, enda sýnir það berlega að stjórnin hefir þá skoðun og er vonandi að þessir samningar við Frakka, sje að eins upphaf, og að vjer innan skamms höfum verzlunarsamninga við öll stórveldi Norðurálfunnar.

Þann 11. þ. m. hættu allir vjelastjórar á Kyrrahafsbrautinni að vinna, og er það í fyrsta skipti að það hefir komið fyrir í Manitoba. Und

ir eins og vagnlestirnar komu til bæjarins yfirgáfu vjelastjórarnir þær og fóru heim til sín, og neituðu eð fara að vinna aptur. Á brautinni milli Port Arthur og Klettafjallanna eru alls um 300 gufuvagnar við vinnu, svo 300 vjelastjórar, 300 kyndarar og um 500 menn. er ætíð fylgja lestunum til að stöðva þær, eru nú vinnulausir þegar svona var komið, ljet fjelagið hætta allri vinnu í verkstæðum þess. og kl 12. um daginn var mönnum þeim, er vinna í verkstæðunum hjer í bænum, vísað burtu. og eru það um 1000 menn hjer í bænum. Á allri brautinni fyrir vestan Efravatn eru verkamenn fjelagsins um 3 500, sem nú máttu hætta allri vinnu. Ef ekki raknar fram úr þessu bráðlega horfir það til stórra vandræða þar eð allir flutningar eru fyrir byggðir og menn geta eigi dregið að sjer nauðsynjar sínar. Í tvo daga gekk engin lest úr bænum, en þá mátti fjelagið til að taka eitt hvað til bragðs svo menn að minnsta kosti fengju brjef og póstsendingar. Fóru þá verkstjórar, er stjórna mönnum í verkstæðunum á stað með vagnlest suður og tókst þeim það slysalaust, síðan hafa gengið lestir suður á hverjum degi með fólk, og nú eru fólksvagnar farnir að ganga bæði austur og vestur en flutningslestir ganga engar enn, svo allt situr fast. Hefir fjelagið ásett sjer að fá vjelastjóra austan úr Ontario og sunnan úr Bandaríkjum. en það er búist við að vjelastjórar þeirra hjer. muni eigi þiggja það með þökkum, og hefir því fjelagið sent eptir flokki af varðmönnum stjórnarinnar til Regina og eiga þeir að vera hjer ef í hart kynni að fara. Orsakir til þessa verkfalls er það. að fyrsta þ. m. lækkaði fjelagið gjald vjelarstjóranna um 6 dollars fyrir hvern vetrarmánuð, og þessu samsvarandi var lækkað gjald allra annara lestamanna. þetta stóðust þeir ekki, sem vart var von til því að rjettu lagi ættu lestamenn að hafa meira kaup á veturna en á sumarin því þeir mega vera úti í hvaða veðri. sem er eins að nóttu sem degi. er því ekki von að þeir með góðu þýddust þetta. einkum þar þeir eru fullvissir um að komast af í vetur án þess að vinna, því þeir eru flestir í fjelagi einu, sem tekur yfir alla Ameríku. það er stofnað til þess að halda uppi launum vjelastjóra og kindara og hjálpa þeim, sem vinnulausir eru. ef þeir þurfa þess með. það er því auðsætt að þó vjelastjórar þessir ekki hafi nægilegan vetrarforða af eigin ramleik, þurfa þeir ekki að kvíða að þá bresti þó þeir verði vinnulausir í vetur. Vjelastjórarnir heimta meira kaup en þeir fengu áður. en fjelagið neitar því, og kveðst heldur mundi láta allt standa fast í vetur en láta undan. Nokkru síðar buðust vjelastjórarnir til að fara til vinnu sinnar aptur fyrir það kaup er þeir höfðu upphaflega og með því móti að þeir allir fengju vinnuna, þessu neitaði fjelagið og kvaðst ekki geta gefið sumum þeirra vinnu. en ljet í ljósi að það væri viljugt að taka fleiri part þeirra. en þó með því móti að þeir rituðu nöfn sín undir skjal eitt. þessu neituðu vjelastjórarnir. af þeirri ástæðu að þeir ekki fengju allir vinnu og einkanlega fyrir það að fjelagið vildi þröngva þeim til að vinna hjá fjelaginu fyrir sama kaup í ákveðinn tíma. það er því lítið útlit fyrir að samningar komist á og er verzlunar útlitið allt annað en glæsilegt. ef allt stendur lengi fast, en það er ekki náttúrlegt að vjelástjórarnir láti undan, og er vonandi að þeir þurfi þess eigi. þetta mikla einveldisfjelag ætti að fá að lúta í lægra haldinu einu sinni, því það hefir til þessa haft allt of mikið vald og væri því nauðsynlegt að það í þetta skipti mætti lúta vilja meiri hlutans.

---

†

Valgerður E. Jónsdóttir.

Fædd 11. ágúst 1863, dáin 22. október 1883.

Úr norðri flýgur fuglinn heim,
Og flytir sjer að löndum þeim.
Sem sól og sumar blýja.
því engið græna' er orðið bleikt
Og öllu' af skógnum laufi feykt,
Sem sterkir stormar knýja.

það datt á haust með dymmu' og jel
Og dauðinn kom með gráf og hel
Og sló mitt blómið blíða;
Og síðan varð mjer veröld auð
Svo vetrarköld og sólarsnauð,
Á dögum harms og hríða.

þú leysta ... frá sorg og þraut,
Með söngfuglunum leiðstu braut,
Er flýja frostið svala.
Á svanavængjum sveifstu stillt,
Um sólhaf aptanroðans gyllt,
Til blíðheims sumarsala.

Að lýsa huldum harm, sem ber
Í hjarta mínu, það ei er,
Á valdi veikra ljóða:
Minn söknuð túlki tárin heit,
Sem treginn mjer af augum sleit
Við gröfina þína góða!

því bak við skýin byrgir sig
Inn bjarti geisli. er vakti mig,
Á morgni æfi minnar;
Og skjóllaust hæli' er húsið nú
O hjartað mitt! sem vermdir þú
Með ilnum ástar þinnar.

En anda mínum er það fró,
Í einverunnar helgu ró,
Við vini' að minnast missta.
þú birtist mjer frá betri heim,
Í björtum ljóssins skara þeim,
In fegursta og fyrsta.

því sviphrein, blíð með brosið stillt
Og bláu augun, hjartað milt
Og ástarlyndið ljúfa.
þú varst svo fögur fyr í heim.
En fegur skín í ljóssins heim,
þín sálin traust'a og trúa.

Já, þú ert sæl af guði glödd,
þá gröf þín er með tárum kvödd —
Mitt sumar seinna vænkar.
þá hjá þjer hvíla mig jeg má
Og moldin beggja leiði á
Á vori grær og grænkar.

M. S.

ÝMISLEGT.

Hin hæsta brú í heimi er nýlega fullgjörð í Pennsylvania, hún yfir dalverpi eitt og er byggð af Lake Erie og Western járnbrautinni hún er 301 fet á hæð og 2,050 feta löng, og er byggð úr járni eingöngu.

Ameríkumaður einn í Cuba er hræddur um að uppreistin sem svo mikið hefur verið umtalað hjaðni niður og engu verði framgengt álítur hann það ráðlegra því samtök og einingu vantar ef til stórræða kemur ef til vill er orsökin sú að peningar eru ekki nógir til að framkvæma það.

Heyrst hefir að Nordenskjöld hafi ásett sjer að fara í suðurskautaferð árið 1885.

Kona ein í Liverpool var nýlega ákærð fyrir að eiga 2 menn á lífi sagði hún þá að fyrri maður sinn hefði selt sig fyrir einn pott af oli og vissi hún ekki annað en hún væri frjáls að gipta sig aptur. Dómarinn var ekki á sama máli.

Fyrir rjettum 50 árum var prentað hið fyrsta frjettablað í Chicago, kona ritstjórans stýrði pressunni, og pressan var pressujára sem hún, sendi fram og aptur yfir grindina eptir að búið var að láta pappírinn í rjettar skorður, þannig voru prentaðar 147 arkir sem var upplagið.

Nýlega hefir verið prentað brjef frá einum af Nihilistum, var það ritað með blóði og sent til London -,,Times", brjefritarinn er í fangelsi í Pjetursborg á Rússlandi og lýsir hann greinilega ástandi fanganna. er lýsingin svo hræðileg. að blaðið ,,Times" álítur það skyldu annara þjóða að rannsaka málið. því ef það er satt sem þeir segja þá megi ekki Norðurálfan nú láta það einu máli skipta.

Í fyrirlestri er Lord Lorne hjelt í Birmingham hældi hann mjög Canada og kvaðst fullviss að Englendingar ekki fengju annað land betur lagað til akuryrkju og ráðlagði þeim er flyttu af gamla landinu að fara til Canada en ekki til suður Afríku nje Ástralíu. Taldi hann margt til ágætis Canada þar á meðal að loptslag væri þar miklu heilsusamlegra en í Bandaríkjunum því í Canada ætti sjer ekki stað drepsóttir þær sem árlega æða yfir suðurhluta Bandaríkjanna en fremur sagði hann að Canadamenn elskuðu ættjörð sína langt um betur en þeir gjörðu og að þeir vildu ekki slíta sig undan yfirráðum Breta og mættu því Englendingar búast við sömu lögum og stjórn þar og heima á föðurlandinu.

Áður krónprinz þjóðverja fór frá Madrid gaf hann þjónum konungs 25,000 pesetas ennfremur gaf hann 50,000 pesetas til sjúkrahúsa fyrir her Spánverja. Hjelt hann langa ræðu áður hann kvaddi kóng Alfonso og þakkaði honum og öllum íbúum Spánar fyrir höfðinglegar móttökur og fullvissaði þá um að hann hefði haft mikla ánægju af ferðinni og að hann mundi lengi minnast ferðar sinnar til Spánar.

Portugals menn eru Englendingum reiðir fyrir það að þeir ekki hefðu veitt krónprins þeirra nægilega virðingu þegar hann heimsótti þá.

Fylkisþing British Columbia hefir samþykkt að senda áskorun til stjórnarinnar í Ottawa um að takmarka innflutning Kínverja því nú eru í fylkinu 3,000 Kínar sem ekki hafa nein ráð með að lifa í vetur nema með því móti að myrða menn til fjár, ræna og stela og er sagt þeir sjeu þegar byrjaðir á því, svo það er útlit fyrir að Kínverjar verði bráðum útilokaðir frá Canada og mega þeir þá leitast fyrir annarstaðar en í Ameríku þar þeir ekki lengur mega flytja Bandaríkjanna.

Maður að nafni Haley, einn af leyndar lögregluliði Bandaríkjanna hefir verið tekinn fastur Er hann ákærður fyrir að vera í fjelagi með ræningjum og að hann styrki þá með öllum ráðum til að framkvæma allskonar illverk þykir mörgum það næsta ótrúlegt því hann hafi verið álitinn ráðvandur maður af öllum sem honum eru kunnugir og þess utan er hann ríkur maður því virðist þarflaust fyrir hann að gefa sig í flokk þjófa.

Hinn ríkasti maður í Michigan er Dr David Ward. Hann er eigandi að 2,000,000,000 fetum af sögunartimbri og er það álitið 25 miljon doll virði.

Á síðast liðnum 300 árum hafa Hollendingar aukið land sitt um 90,000 ekrar með því að þurka upp stöðuvötn. Nú eru þeir að þurka upp hinn svo nefnda Zuyder Zee og þær það er fullgjört fá þeir um 500,000 ekrur af ágætu landi. Á Hollandi eru nú um 1, 479,000 kýr og uxar og selja þeir á ári hverja að meðaltali 3,000,000 doll. virði af osti.

Hið svo nefnda Windsor leikhús í New York brann að kveldi þess 27. f m skaði er metinn um 340, 000 doll.

Skrifari tollheimtumannsins fyrir bæjarstjórnina í Philadelphia hefir verið tekinn fastur, og er búið að sanna að hann hefir daglega stolið frá 1 doll til 1,000. hefir hann verið fluttur á vitlausra spítalann.

það virðist sem Vilhjalmur keisari eins og forfaðir hans Friðrik mikli eigi að sjá á bak öllum sínum tryggustu og bestu vinum. Greifinn Vilhjalmur von Redern einn af beztu vinum keisarans er nýdáinn, og saknar keisarinn hans mjög. Hann er mjög mikils metinn af öllum. og var einn æðsti stjórnarherra ríkisins, æfisaga hans verður bráðlega prentuð og er sagt það muni þykja merkileg bók. Hann var fæddur 1802 og hefir því margt sögulegt komið fyrir á æfi hans

hann mundi eptir því er Napoleon kom til Berlin sem sigurvegari. Hann var með Friðrik Vilhjálmi þriðja er hann fór til þingsins í Verona, og hann var viðstaddur er Nikulás Rússakeisari var krýnd ur og nærgum árum síðar er Alexander 2. var krýndur, enn fremur var hann viðstaddur er Charles Frakkakongur var krýndur. Keisarinn ljet gjöra útför hans mjög ríkmannlega og fylgdi honum til grafar, sem þykir óvanalegt af keisaranum og er það bezt vitni um vináttu þeirra.

Fyrir stuttu dó auðmaður einn í Moscow þyrptist þá saman kringum hús hans svo mikill fjöldi af fátæklingum að margir troðust undir og mistu lífið en margir meyddust. Erindi þeirra var að taka á móti peningum sem siður er að gefa volaðum þegar ríkismaður deyr í þeim tilgangi sjálfsagt að þeir með bænum sínum sendi sál hans beint til himna.

Sagt er að páfinn hafi lýst ánægju yfir því fyrirtæki að byggja kyrkju í Cahirciveen á Írlandi sem skuli vera minnisvarði fyrir Daniel O'Connell og hefir hann lofað að gefa fje til þess, og hefir hann þegar tiltekið biskup einn á Írlandi til að leggja hyrningarsteininn sem við má búast að ekki verði serimoniulaust.

Fyrir stuttu fæddist barn eitt í New York vanskapað, svo leiðis; að í staðinn fyrir nef var á því rani eins og á fíl, lifði barnið stutta stund, og var dauða þess kennt um að það hefði eigi getað tekið móti fæðunni. foreldrar barnsins hafa fyrir nokkru síðan eignast barn með sama skapnaði, sem einnig dó eptir fáa klukkutíma frá fæðingu þess.

— Kona ein í Bandaríkjunum, er skilin var við mann sinn, heimsótti hann fyrir skömmu um næturtíma, fór inn í hús hans og tók dóttur sína 8 ára gamla sofandi og flúði. Vissi maðurinn ekki um þetta fyrri enn næsta morgun, og var þá kona hans komin langt í burt með járnbrautarlest á leið til heimilis síns í Minnesota. Þykir mönnum konan hafa verið dugleg og þetta hafi verið rjett gjört af henni þar hann ekki vildi aptirláta henni barnið.

— Hinn alræmdi ræningi Frank James á í vök að verjast fyrir málsóknum. Hann og vinir hans gjöra sitt ýtrasta í að kaupa hann lausan, nær hann er tekinn fastur, og hefir þeim tekizt það þó stundum hafi það verið erfitt.

Óðar en þeir hafa keypt hann lausan eru lögregluþjónar tilbúnir að taka hann aptur fyrir aðrar sakir, sem ákæra hann. Er hann því sífelt í höndum lögreglunnar og fær aldrei grið til að vitja heimilis síns, og nú upp á síðkastið er farið að neita frændum hans, er vilja kaupa hann lausan, því þeir eru farnir að óttast að þeir muni koma honum úr landi.

— Fyrir stuttu var ólöglega fengið vín og öl tekið af tollheimtumönnum Canadastjórnar og hellt niður í skurð meðfram braut skammt frá bænum Ingersoll í Ontario, Flykktust þar saman mörg hundruð smáfuglar og tóku til að drekka með því þeir virtust vera þyrstir og þótti drykkurinn góður, voru það ekki nema fáir sem flogið gátu burtu. Nokkrir menn er nærstaddir voru þótti góð skemmtun að horfa á fuglana er þeir voru orðnir ölvaðir. Þeir keptust við að reyna að fljúga en komust ekki nema 2—3 fet upp og fjellu svo ofan í skurðinn aptur, rifust þeir þar í akafa og voru allir leirugir af að veltast í leðjunni; Eptir nokkra hríð misstu þeir máttinn algjörlega og máttu leggjast fyrir hjá brennivínsbrunninum.

Auglysingar.

A gamlaársdagskvöld 31. þ. m. hefir verið ákveðið að halda skemmtisamkomu á framfarafjelagshúsi Íslendinga í Winnipeg, til að kveðja hið gamla ár en heilsa hinu nýja, og eru allir þeir sem hafa löngun til að gjöra sjer og öðrum samkomustundina skemmtilega beðnir að búa sig undir að segja eitthvað ásamt hvort í bundnum eður óbundnum stíl til að lífga og fjörga samsætið. Samkoman byrjar klukkan 8 e. m. frír inngangur.

Með samþykki nokkurra fjelagsmanna
Ritstj.

AUGLYSING TIL SAMNINGSMANNA.

INNSIGLAÐ tilboð sent til undirritaðs og merkt: „Tilboð um hitunaráhöld“, verða meðtekin til mánudags 31. þ. m. Um

HITUNARÁHÖLD,

sem þarfa fyrir þinghúsið í Winnipeg Manitoba.

Uppdrættir, skilmálar o. s. frv., verða til sýnis á skrifstofu hinna opinberu starfa ríkisins í Winnipeg Man., og á skrifstofu þessarar deildar á mánudaginn 17. þ. m. og eptir hann; fást þar og eyðublöð fyrir tilboðin og allar nauðsynlegar upplýsingar.

Hverju tilboði verður að fylgja gildandi ávísun á banka, svo útbúin, að hinn æru-verði ráðgjafi opinberra starfa geti dregið peningana út úr bankanum; ávísunin verður að vera ígildi 5 af hundraði af upphæð þeirri, er tilboðið bendir á. Neiti sækjandi að fullnægja tilboði sínu ef krafist verður, missir hann fje þetta; sömuleiðis ef hann neitar að fullgjöra hið tiltekna verk. Ef tilboðið verður ekki þegið, verður ávísunin send til eigandans aptur.

Deild þessi vill ekki skuldbinda sig til að þiggja hið lægsta tilboð, nje nokkurt þeirra.

Í umboði stjórnarinnar,

F. H. ENNIS
skrifari.

Deild hinna opinberu starfa,
Ottawa 13. desember 1883.

BRYDON & McINTOSH

verzla með

Piano, Orgön og Saumavjelar.

Vjer seljum saumavjelar með lægra verði og með betri kjörum nú en nokkru sinni fyr, og þó peningaekla sje mikil, þá eru kjör vor svo, að enginn þarf að fráfælast að verzla við oss. Vjer höfum eptirfylgjandi vjelar, sem vjer ábyrgjumst að gjöra kaupendur ánægða:

RAYMOND.
SINGER.
HOUSEHOLD.
WHITE.
AMERICAN.

Vjer höfum einnig hina víðfrægu Raymond handsaumavjel. Komið og sjáið það sem vjer höfum til, vjer skulum ekki svíkja yður.

Skrifstofa og Vöruhús er á Aðalstrætinu nr. 484.

Jeg undirskrifaður hefi afráðið að láta póstsleða ganga í vetur milli Selkirk og Íslendingafljóts, tekur hann fólk og farangur til flutnings, til hvaða staðar sem er, meðfram þessari leið. Fer hann eina hringferð í viku og verður ferðum hagað þannig að hann fer frá Selkirk á mánudagsmorgna kl. 9 eptir að járnbrautarlestin kemur frá Winnipeg austan Rauðár, en kemur að Möðruvöllum við Íslendingafljót þriðjudagskvöld. Fer aptur frá Möðruvöllum fimtudagsmorgna kl. 7 en kemur til Selkirk föstudagskvöld.

Allar upplýsingar viðvíkjandi far- og flutningsgjaldi og um hvernig merkja skuli sendingar frá Winnipeg, sem fara eiga með járnbraut til Selkirk og þaðan með póstsleða til Nýja Íslands fást með því að snúa sjer til herra Árna Friðrikssonar 227 Ross Stræti, Winnipeg. Enn fremur fást allar upplýsingar viðvíkjandi far- og flutningsgjaldi með póstsleðanum norður og að norðan, með því að snúa sjer til herra Friðjóns Friðrikssonar á Möðruvöllum, Jóns E. Dalsteð, sem fer með sleðann, eða til mín.

Selkirk 4. desember 1883.
Sigtr. Jónasson.

SKÁLDSAGAN

BRYNJÓLFUR SVEINSSON,

eptir T. H. Holm,

er til sölu hjá verzlunarm. A. Friðrikssyni, Ross Street nr. 227, og verzlunarm. B. Lindal, Notre Dame Str. West nr. 142, Winnipeg. Kostar $1.

Ef þjer viljið spara $ yðar, þá notið öll tækifæri sem bjóðast. Hinn nafnfrægi skeggrakari H. T. Sharry hefir ásett sjer að raka 50,000 menn, hvern fyrir 10 cent. Komið og látið sjá að þjer metið þetta göfuglynda tilboð. Harskurður kostar 25 cent.

Skeggrakarabúðin er á Aðalstræti nr. 554.

14. des.

☞ **Oss vantar fljótlega unga** íslenzka stúlku til að vinna í fámennu fjölskylduhúsi komið við fyrsta tækifæri til W. H. Hoghan 130 Kennedy St.

HALL & LOWE

MYNDASMIDIR.

Oss er sönn ánægja, að sjá sem optast vora íslenzku skiptavini, og leyfum oss að fullvissa þá um, að þeir fá eigi betur teknar myndir annars staðar. Stofur vorar eru á Aðalst. nr. 499, gengt markaðinum. 2 nóv.

BUFFALO STORE.

Alfred Pearson

verzlunarmaður hefir allsnægtir af alls konar fatnaði sem fylgir:

KARLMANNSSKYRTUR AF ALLRI STÆRÐ.
YFIRHAFNIR, HATTA OG HÚFUR,
HÁLSLÍN OG KRAGA,
SOKKA OG VETLINGA.
LJEREPT OG DÚKA.
NÆRFÖT.

Auk þessa höfum vjer óteljandi margar tegundir af allskonar skrautbúnaði, einkar vel valið fyrir jólagjafir.

Komið og skoðið vorar mörgu tegundir af silki.

Vjer seljum fatnaðinn fyrir lægra verð en þjer getið fengið hann í stórkaupabúðum bæjarins, komið og sjáið með yðar eigin augum.

Munið að verzlunarhús mitt er vestanvert við Aðalstrætið, norðan við Queen Street. Yfir dyrunum er spjald með nafninu:

BUFFALO STORE.

☞ Þeir, sem kaupa eitthvað í þessari búð, eru beðnir að geta þess við afhendingarmanninn, að þeir hafi lesið þessa auglýsingu.

30. nóv.

Islendingar!

Þegar þjer þurfið að kaupa skófatnað skuluð þjer verzla við **Ryan**, hinn **mikla** skófataverzlunarmann. 12. okt.

W. G. Fonseca, leigir hús fyrir lága rentu, selur bæjarlóðir og bújarðir, ódýrt og með góðum kjörum. Skrifstofa 495, Aðalst. 7. sept.

MONKMAN og GORDON.

Laga- og málfærslumenn og erindsrekar fyrir Ontario eru á horninu King og James Sts.

WINNIPEG. MAN.

A. MONKMAN. G. B. GORDON.

VIKU-BLADID LEIFUR,
kostar $2. í Ameriku og 8 kr. í Europu. sölul. 1/8

Eigandi, ritstjóri og ábyrgðarmaður:
H. Jonsson.
WINNIPEG. MAN.
No. 146. NOTRE DAME ST. WEST.